

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204700
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6618204700.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX M., zastúpený advokátom Mgr. Ivanom Bugrim, so sídlom Nám. SNP 23, 960 01 Zvolen, proti žalovanej P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX D. - E., o zaplatenie 2 658,33 € s príslušenstvom o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/36/2018-115 z 24. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2 658,33 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdzuje.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanej mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 658,33 € súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre obec D., katastrálne územie E. ako parcely registra „C“ č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX a stavby rodinného domu súpisného čísla XXX postaveného na parcele č. XXX/X a stavby hospodárskej budovy s rovnakým súpisným číslom XXX postavenej na parcele č. XXX/X (žalobca v podiele XX/XX a žalovaná v podiele X/XX), avšak nehnuteľností v celom rozsahu so svojou rodinou užíva len žalovaná, ktorá za užívanie nehnuteľností nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu žalobcovi neposkytuje žiadnu finančnú náhradu. Treťou podielovou spoluvlastníčkou v rozsahu X/XX je O. O., ktorá nie je stranou sporu. Medzi žalobcom a žalovanou prebiehal v minulosti rovnaký súdny spor o vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 3. septembra 2013 do 3. septembra 2015 pod sp. zn. 9C/313/2015, v rámci ktorého znalec G. N. D. odborným vyjadrením č. 17/2017 stanovil výšku obvyklej ceny nájmu spoločných nehnuteľností na sumu 3 190,- € za rok. V odbornom vyjadrení znalca G. D. z 18. apríla 2017 bola zohľadnená námietka žalovanej, že dom súpisného čísla 150 zhodnotila vlastnými investíciami do nehnuteľností tým spôsobom, že pri výpočte a stanovení výšky obvyklého nájomného vychádzal zo zníženej hodnoty rodinného domu o 30 %, teda vychádzal len z hodnoty domu zodpovedajúcej 70 % zistenej všeobecnej hodnoty rodinného domu. Žalobca, i keď je podielovým spoluvlastníkom v rozsahu 16/18, neuplatňoval si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu, ale iba v rozsahu spoluvlastníckeho podielu zodpovedajúceho 15/18 v

pomere k celku s odôvodnením, že sa žalovaná v samostatnom súdnom konaní domáhala určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou od pôvodnej spoluvlastníčky O. X. žalobca získal podiel na spoločných nehnuteľnostiach o veľkosti X/XX k celku. Žaloba posudzovaná Okresným súdom Lučenec v konaní sp. zn. 6C/194/2016 bola zamietnutá ako nedôvodná, ale do podania žaloby v tejto veci rozsudok súdu prvej inštancie nenadobudol právoplatnosť. O odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/313/2015 rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 14Co/377/2017-192, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Z dôvodu, že ide o skutkovo a právne totožný spor, pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal súd prvej inštancie z odborného vyjadrenia znalca G.. N. D. č. XX/XXXX a žalovanej podľa § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 658,33 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že žalobca je ako majoritný spoluvlastník nehnuteľností konaním žalovanej vylúčený z užívacieho práva, ktoré je obdobné právu nájmu, čím porušuje právo žalobcu podľa § 123 OZ vec užívať. Žalovanej sa výkonom užívacieho práva na celú nehnuteľnosť nezvýšili aktíva, ale ani neznížili, keďže za prijaté plnenie bez právneho dôvodu (vo forme užívania nehnuteľností nad rámec spoluvlastníckeho podielu) neposkytla náhradu. Podľa judikátu R 25/1986 vzniká v takomto prípade žalovanej v súlade s § 451 ods. 2 OZ bezdôvodné obohatenie. Priznaná suma zodpovedá obvyklému nájomnému za užívanie spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 15/18 za obdobie od 20.10.2017 do 20.10.2018.

1.1 Námiety žalovanej, že neboli zohľadnené jej investície vložené do spoločnej nehnuteľnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keďže znalec G.. N. D. v odbornom vyjadrení č. XX/XXXX výšku investícií pri výpočte obvyklej ceny ročného nájmu nehnuteľností zohľadnil.

1.2 Podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorých výška bude určená samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V lehote na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie doručila žalovaná Okresnému súdu Lučenec písomné podanie označené ako odvolanie a žiadosť o predĺženie lehoty na podanie odvolania, v ktorom uviedla, že dňa 01.07.2019 prevzala rozsudok Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 7C/36/2018, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 658,33 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zákonnej lehote 15 dní podáva týmto svoje odvolanie voči označenému rozsudku vydanému 24. mája 2019 sudcom P.. F. X. presvedčená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie na základe rôznych okolností vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nakoľko však celá vec vyžaduje podrobnejšie naštudovanie nielen jedného spisu, ale celého súboru spisov, ktoré s vecou súvisia alebo z nich dokonca vychádzajú a sama nie je právne dostatočne vzdelaná, požiadala o odbornú právnu pomoc advokáta a podrobné písomné zdôvodnenie tohto odvolania predloží Okresnému súdu Lučenec najneskoršie do 20. augusta 2019.

3. Uznesením č. k. 7C/36/2018-129 z 9. októbra 2019 súd prvej inštancie vyzval žalovanú, aby doplnila svoje odvolanie z 15.07.2019 o údaj, v akom rozsahu napáda rozsudok súdu prvej inštancie a čoho sa odvolaním domáha s poučením, že ak neodstráni vady odvolania a ak pre vady odvolania nebude môcť v odvolacom konaní pokračovať, odvolací súd môže jej odvolanie podľa § 386 písm. b) Civilného sporového poriadku odmietnuť. Toto uznesenie prevzala žalovaná osobne 16. januára 2020.

4. Osobitným uznesením č. k. 7C/36/2018-132 z 28. novembra 2019, ktoré prevzala žalovaná 09.12.2019 rozhodol súd prvej inštancie o jej procesnom návrhu na predĺženie lehoty na doplnenie odvolania. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie s poukazom na § 117, § 118 ods. 1 a 2 a § 362 ods. 1 C. s. p. uviedol, že ak je časový úsek na vykonanie úkonu určený zákonom, súd takúto lehotu predĺžiť nemôže, na rozdiel od sudcovských lehôt určených súdom v rámci svojej úvahy.

5. Žalovaná adresovala súdu prvej inštancie ďalšiu žiadosť o predĺženie lehoty na doplnenie odvolania dňa 27.01.2020, v ktorej uviedla, že v zákonnej 15 dňovej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie s vymedzenými odvolacími dôvodmi a za účelom doplnenia odvolania požiadala o odbornú pomoc spoločnosť G. D. s. r. o., so sídlom U. XX, P. a že dňa 30.12.2019 utrpela úraz kolena, preto nebola schopná spolupráce so zvoleným právnym zástupcom za účelom doplnenia odvolania o súdom prvej inštancie žiadané údaje, v akom rozsahu napáda rozsudok súdu prvej inštancie a čoho sa ním domáha. Práceschopnosť jej končí 31.01.2020, preto oznamuje Okresnému súdu Lučenec, že

svoje „dovolenie“ doplní výpoveďou a dosť podstatnými dôkazmi prostredníctvom zvoleného zástupcu do 13. februára 2020.

6. Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 7C/36/2018-146 z 31. januára 2020 rozhodol, že predlžuje žalovanej lehotu na doplnenie odvolania do 10. februára 2020 podľa § 118 ods. 1, 2 C. s. p.

7. Doplnenie odvolania datované 07.02.2020 bolo doručené Okresnému súdu Lučenec osobne 11.02.2020, v ktorom žalovaná nerozšírila pôvodne uplatnené odvolacie dôvody podľa 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku, iba doplnila, že nesúhlasí s cenou nájmu určenou G.. N. D. a žiada, aby súd zaviazal žalobcu finančne sa podieľať na bežnej údržbe nehnuteľností za „uvedené obdobie“.

7.1 Podľa ďalšieho textu tohto podania v konaní sp. zn. 9C/313/2015 bolo 18. apríla 2017 vykonané odborné vyjadrenie č. 17/2017, v ktorom G.. N. D. uviedol rekapituláciu východiskovej a technickej hodnoty prevzatú zo znaleckého posudku č. 31/2014, kde stanovil celkové technické súčasti nehnuteľností na 68 737,87 € a z tejto hodnoty vychádzal pri stanovení nájmu, i napriek tomu, že majetkom žalovanej sú plastové okná, radiátory, kúrenie, kotel, podlahy, nové elektrické kúrenie a všetko, čo je spojené s tým, aby ten dom bol obývatelný. V dome býva od narodenia. Rekonštruovala ho a investovala do nehnuteľností. Potvrdila, že bola podaná žaloba o vyplatenie investície proti žalobcovi v tomto konaní pod sp. zn. 12C/199/2016, v ktorom neuspela. Rekonštrukcia domu je potvrdená aj znaleckým posudkom č. 48/2012 G.. Y.. Y. Q. pre účely konania sp. zn. 5D/649/2011 na Okresnom súde Lučenec. Dňa 15. augusta 2017 bolo na základe podnetu žalobcu stavebným úradom mesta Lučenec vykonané miestne zisťovanie z dôvodu, že žalovaná vykonávala výmenu strechy a predného plotu a brány v hodnote 10 600,- €. Stavebný úrad Lučenec uznal, že išlo o nevyhnutnú rekonštrukciu z dôvodu havarijného stavu. Na úhrade nákladov rekonštrukčných prác sa žalobca nepodieľal.

7.2 Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytkla, že nie je v ňom uvedené, kam má prisúdenú sumu (na aký účet, či žalobcov, či jeho právneho žalobcu) zaplatiť. Neexistuje žiadna zmluva ani dohoda, ktorá by riešila medzi podielovými spoluvlastníkmi náklady na údržby domu. Žalobca nie je ochotný komunikovať so žiadnym ňom zvoleným zástupcom. Za neuveriteľné, neskutočné a hodné medializácie celého prípadu označila, že jej chce niekto zobrať strechu nad hlavou napriek tomu, že nehnuteľnosť zveľadila a býva v dome spolu s maloletým dieťaťom.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v prvom rade namietal, že podané odvolanie žalovanej nemá náležitosti vyžadované ustanovením § 363 C. s. p. a odvolací súd by ho mal podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku odmietnuť. V odvolaní doručenom v zákonnej lehote súdu prvej inštancie žalovaná namietala len nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie vecí a sama si určila, v akej lehote doplní dôvody odvolania. Po doručení vadného odvolania súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu postupoval absolútne svojvoľne, zmätočne a právne neobhájiteľne a nezákonne. Po dlhú dobu po vyhlásení rozsudku zostal súd prvej inštancie nečinný napriek urgencii žalobcu. Neobhájiteľný je procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý rozhodoval o niečom, o čom ani procesne rozhodovať nemal (žiadosť o predĺženie zákonnej lehoty) a následne vydá ďalšie procesné rozhodnutie (uznesenie o predĺžení lehoty na doplnenie odvolania), ktorým si bez akéhokoľvek relevantného dôvodu úplne poprel svoje predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí návrhu na predĺženie lehoty na doplnenie odvolania, keď túto zrazu predĺžil do 10. februára 2020. Nesprávnym procesným postupom súdu boli v konaní spôsobené neodôvodnené prieťahy.

8.1 Doplnenie odvolania doručené súdu prvej inštancie 11.02.2020 obsahuje rôzne tvrdenia, ktoré sú pre daný spor irelevantné. S poukazom na ustanovenia § 362 ods. 1, § 363, § 365 ods. 1, § 365 ods. 3 a § 373 ods. 1 C. s. p. žalobca uvádza, že „doplnenie odvolania“ zo strany žalovanej nemení nič na závere, že jej odvolanie neobsahuje zákonné náležitosti. Vymedzenie odvolacích dôvodov v odvolaní žalovanej bez akejkolvek ich bližšej konkretizácie (t. j. v čom považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne) nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, keďže len samotným uvedením jedného či viacerých všeobecných odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 C. s. p. bez vymedzenia konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Odvolacie dôvody sú obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nevyzýva. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadať. Takéto závery vyplývajú z rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, napríklad uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 05.11.2019, uznesenie

Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/23/2018 z 12.12.2018 a rozhodnutí odvolacích súdov. Z tohto dôvodu žalobca navrhuje odvolanie žalovanej odmietnuť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8.2 Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie sa žalobca vyjadril tak, že ho považuje za vecne správne, zákonné a spravodlivé, vychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu veci po vykonanom dokazovaní a výsledok správneho právneho posúdenia veci.

9. V uznesení sp. zn. IV. ÚS 90/2019-20 z 5. novembra 2019 ústavný súd okrem žalobcom citovaného textu z bodu 27, že iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť a relevantná právna úprava neumožňuje súdu vyzvať stranu sporu na doplnenie chýbajúcej náležitosti odvolania spočívajúcej v absencii konkretizácie odvolacieho dôvodu a zároveň neumožňuje strane sporu meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania vysvetliť aj rozdiel medzi blanketovým odvolaním, t. j. odvolaním, v ktorom absentuje akýkoľvek odvolací dôvod a ktorý je podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018 prípustný a odvolaním, v ktorom sú odvolacie dôvody uvedené iba všeobecne vo forme citácie ustanovenia § 365 ods. 1 C. s. p.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018 vyslovil tento právny názor: „Treba totiž rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 C. s. p. a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 C. s. p. Kým zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u tzv. „bezvadného odvolania“), a to len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá C. s. p.). Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady, môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d) C. s. p. Nevyzývanie na odstránenie označenej vady však neznamená, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy, a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania do rozhodnutia o odvolaní. Zo žiadneho ustanovenia C. s. p. nevyplýva zákaz, resp. nemožnosť strany takto postupovať. Nepripustnosť odstránenia vady odvolania z vlastnej iniciatívy nemožno vyvodiť ani z § 365 ods. 3 C. s. p., pretože, ako už bolo uvedené, toto ustanovenie na procesnú situáciu vadného odvolania nedopadá. Nemožno ho vyvodiť ani z ustanovenia § 380 ods. 1 C. s. p. o viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, lebo táto viazanosť prichádza do úvahy, len keď odvolanie obsahuje odvolacie dôvody, prípadne, ak je vada, spočívajúca v ich absencii, odstránená. 16. Pokiaľ by Civilný sporový poriadok sledoval zámer neumožniť strane z vlastnej iniciatívy odstrániť vadu odvolania, spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, aj po uplynutí odvolacej lehoty, mal byť v ňom tento zákaz výslovne alebo aspoň dostatočne jasne vyjadrený. Mohlo sa tak stať napr. formulovaním pravidla, že na odstránenie takejto vady odvolania po uplynutí odvolacej lehoty súd neprihliada (obdobne ako v §§ 52 ods. 2 veta druhá, v § 53, v § 125 ods. 2 a v § 128 ods. 3 C. s. p.). Ak takáto úprava v C. s. p. nie je, nemôže byť táto skutočnosť interpretovaná v neprospech strany, teda spôsobom zhoršujúcim jej procesné postavenie. Pre správanie sa fyzických a právnických osôb vo vzťahu k orgánom štátu platí princíp spočívajúci v zásade „čo nie je zakázané, je dovolené“. Tento princíp vychádza z priority slobody a znamená, že pokiaľ zamýšľané správanie sa fyzických alebo právnických osôb nie je právne upravené, t. j. nie je ani zakázané, ani dovolené, platí, že tieto subjekty môžu konať slobodne podľa uvedenej zásady. Smú sa teda správať podľa vlastného uváženia, ak prameň práva prijatý v súlade so zásadami materiálneho právneho štátu im neurčil povinnosť správať sa spôsobom za určených podmienok. 17. Pokiaľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní bola už vada odvolania, spočívajúca v absencii odvolacích dôvodov odstránená, bol odvolací súd povinný rešpektovať zásadu, podľa ktorej je pre rozhodnutie o odvolaní určujúci stav v čase jeho rozhodovania (§ 234 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 217 ods. 1 C. s. p.). Na rozhodnutie o odmietnutí odvolania tak neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 386 písm. d) C. s. p. Odvolací súd sa teda mal zaoberať uplatnenými odvolacími dôvodmi a pristúpiť k vecnému prieskumu podaného odvolania. 18. Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že ak odvolací súd bol toho názoru, že na odstránenie vady odvolania jeho doplnením o chýbajúce odvolacie dôvody po uplynutí lehoty na podanie odvolania nemohol prihliadnuť, potom zásada spravodlivej ochrany práv (čl. 2 ods. 1 C. s. p.) vyžadovala, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia zaujal stanovisko k dovolateľkou tvrdenej skutočnosti o existencii prekážky, pre ktorú nemohla odvolanie riadne odôvodniť odvolacími dôvodmi. Ak by totiž táto prekážka,

v prípade jej preukázania, mohla byť ospravedlniteľným dôvodom na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 C. s. p., tým viac by s použitím analógie mohla byť relevantným dôvodom pre doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody v primeranej lehote po jej odpadnutí.“

11. Ústavný súd Slovenskej republiky sa zaoberal možnosťou doplniť a rozpracovať odvolacie dôvody už uvedené v odvolaní po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania v náleze sp. zn. IV. ÚS 291/2018 z 15. augusta 2018 publikovanom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod publikačným číslom 35/2018, ktorého právna veta znie: „Bližšiu špecifikáciu odvolacích dôvodov po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania vzneseného v zákonnej lehote na jeho podanie zákon výslovne nevylučuje, preto sa odvolací súd musí s takýmto rozpracovaním odvolania relevantným spôsobom vysporiadať. Poukázanie na skutočnosť, že rozpracovanie odvolania bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, je z ústavného hľadiska neudržateľné.

Len samotné konštatovanie, že odvolací súd podanie vyhodnotil ako doplnenie dôvodov odvolania, nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim zo základného práva na súdnu ochranu v odvolacom konaní. Odvolací súd sa preto musí vysporiadať s argumentačnými líniami uvedenými v rozpracovaní odvolania, ktoré nadväzujú na už uvedené argumenty v samotnom odvolaní. Také argumentačné línie, ktoré nemožno podriadiť pod žiadny z argumentov uvedených v samotnom odvolaní, možno považovať už za neprípustné rozšírenie, resp. doplnenie dôvodov odvolania (§ 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) za predpokladu, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí aspoň stručne zdôvodní, prečo neskoršie rozpracovanie odvolania posúdil ako neprípustné doplnenie dôvodov odvolania.“

11.1 V uvedenom náleze ústavný súd rovnako ako Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesením sp. zn. 6Cdo/175/2017 dôvodil, že je potrebné rozlíšiť medzi rozšírením rozsahu odvolania a doplnením odvolacích dôvodov po uplynutí odvolacej lehoty a podrobnejšou skutkovou argumentáciou odvolania doručenou po uplynutí odvolacej lehoty, na ktorú musí odvolací súd vo svojom rozhodnutí prihliadnuť.

12. Odvolanie žalovanej doručené Okresnému súdu Lučenec 15.07.2019 obsahovalo dva odvolacie dôvody, ktoré následnými podaniami žalovaná nemenila ani nedopĺňa. Prvoinštančný súd považoval odvolanie žalovanej za vadné z dôvodu, že v ňom nebolo uvedené, v akom rozsahu sa napáda rozsudok súdu prvej inštancie a čoho sa „dovolať“ (správne odvolať - poznámka odvolacieho súdu) domáha.

13. Iba žalovaná nesprávne označila svoju žiadosť, ktorá bola súčasťou odvolania ako „žiadosť o predĺženie lehoty na podanie odvolania“. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 7C/36/2018-132 z 28. novembra 2019 nerozhodoval o návrhu žalovanej na predĺženie lehoty na podanie odvolania, ale zamietal návrh žalovanej o predĺženie lehoty na doplnenie odvolania. Žalobca bezdôvodne vytyka súdu prvej inštancie, že o takomto zmätočnom návrhu žalovanej rozhodol a ďalším uznesením č. k. 7C/36/2018-146 z 31. januára 2020 poprel svoje skoršie rozhodnutie z 28. novembra 2019 tým, že dňa 31. januára 2020 predĺžil žalovanej lehotu na doplnenie odvolania do 10. februára 2020, keď žalovaná podala dva procesné návrhy na predĺženie lehoty na doplnenie dôvodov odvolania (žalovanou nesprávne označené ako žiadosť o predĺženie lehoty na podanie odvolania) a súd prvej inštancie musí o každom procesnom návrhu strany sporu rozhodnúť. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 373 ods. 1 C. s. p., keď vyzval odvolateľku na doplnenie chýbajúcich náležitostí a poučil ju o následkoch neodstránenia väd odvolania. Odvolací súd je toho názoru, že odvolanie žalobkyne doručené okresnému súdu 15.07.2019 spolu s doplnením vo forme rozpracovania dôvodov, ktoré prevzal Okresný súd Lučenec 11. februára 2020 nebránil odvolaciemu súdu prejednať meritórne odvolanie žalovanej, z tohto dôvodu nepostupoval podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku a odvolanie žalovanej neodmietol. Z odvolania žalovanej je zrejmé, že smeruje proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7C/36/2018 z 24. mája 2019, ktorý bol žalovanej podľa doručky na č. l. 122 spisu doručený 01.07.2019, keďže toto rozhodnutie je špecifikované nielen spisovou značkou, dátumom rozhodnutia, menom sudcu, dátumom doručenia žalovanej, ale aj predmetom konania. Nevymedzenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda a čoho sa odvolať domáha sa považujú za odstrániteľné vady odvolania, čo vyplýva z ustanovenia § 373 ods. 1 C. s. p., ktoré ukladá súdu prvej inštancie vyzvať odvolateľa na odstránenie chýbajúcich náležitostí odvolania, okrem odvolacích dôvodov.

14. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/175/2017 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 291/2018 nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, že by bližšie rozpracovanie dôvodov odvolania doručené

súdu po uplynutí odvolacej lehoty nemal vziať odvolací súd do úvahy, keď tento postup aplikuje odvolací súd v každom spore aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku tým, že pri svojom rozhodnutí prihliada na vzájomné vyjadrenia strán sporu podľa § 374 C. s. p., pokiaľ samozrejme nie sú takéto podania v rozpore s § 364 C. s. p., podľa ktorého rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 C. s. p., v zmysle ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

15. Krajský súd príslušný na prejednanie odvolania žalovanej podľa § 34 C. s. p. vychádzajúc z vyššie uvedených úvah a rozhodnutí najvyšších súdnych autorít prejednal vec meritórne bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a to len z hľadiska odvolacích dôvodov vymedzených žalovanou v odvolaní doručenom Okresnému súdu Lučenec 15.07.2019 (§ 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ C. s. p.), pretože podľa § 380 C. s. p. je odvolacími dôvodmi viazaný a to v celom rozsahu, keď z odvolania spolu s jeho doplnením vyplýva, že žalovaná nie je spokojná s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako celku. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v prvom výroku ako vecne správny potvrdil a v druhom výroku podľa § 388 C. s. p. zmenil, pretože v tejto časti neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

16. Podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností na LV č. XXX pre obec D. a katastrálne územie E. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelného čísla XXX/X, XXX/X, XXX/XX a XXX, ako aj k stavbám súpisného čísla XXX rodinný dom postavený na parcele č. XXX/X a stavba súpisného čísla XXX hospodárska budova postavená na parcele č. XXX/X mal súd prvej inštancie preukázané výpisom z katastra nehnuteľností z 20. januára 2017 v kópii na č. I. 15 spisu a zo dňa 20.10.2018 na č. I. 46 spisu, podľa ktorých U. N. vlastnil z týchto nehnuteľností 16/18, P. U. 1/18 a O. O. 1/18. Žalobca doložil k žalobe aj odborné vyjadrenie vypracované znalcom G.. N. D. z odboru stavebníctvo - odvetvie pozemné stavby, statika stavieb, odhad hodnoty nehnuteľnosti pre účely súdneho konania sp. zn. 9C/313/2015 na Okresnom súde Lučenec, kde bola úloha znalca vymedzená tak, že v spore o zaplatenie 6 000,- € na návrh žalobcu U. N. proti žalovanej P. U. má podať odborné vyjadrenie, v ktorom posúdi obvyklú cenu nájmu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre katastrálne územie E.. Išlo o parcely CKN č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX a stavby súpisného čísla XXX rodinný dom a hospodárska budova a rovnakom rozsahu a nezmenenom stave ako boli zapísané na predložennom výpise z LV č. XXX z 20. januára 2017. Znalec v odbornom vyjadrení vychádzal zo znaleckého posudku č. 31/2014 (neúvedené, za akých účelom bol tento znalecký posudok vypracovaný) a za predmet nájmu označil len súčasti nehnuteľností v celkovej hodnote 94 766,24 € a to rodinný dom súpisného čísla XXX v hodnote 62 972,53 €, hospodársku budovu v hodnote 4 370,32 €, čelný plot v hodnote 426,36 € a studňu v hodnote 1 013,66 €, spolu 68 737,87 €. Všeobecná hodnota pozemkov bola určená sumou 30 772,04 €. Obvyklú cenu ročného nájmu nehnuteľností za rozhodné obdobie od 03.09.2013 do 03.09.2015 určil znalec dvomi spôsobmi: porovnaním v sume 2 740,80 € za rok (pozemok a stavby spolu) a výpočtom vo výške 3 190,- € za rok (pozemok a stavby spolu), z čoho spoluvlastníckemu podielu v rozsahu 15/18 z ročného nájmu prináleží 2 658,33 € na rok, čo je suma rovnajúca sa žalovanej pohľadávke v tomto konaní.

17. Žalobca sa aj v tomto konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia vypočítaného na základe odborného vyjadrenia znalca G.. N. D. č. XX/XXXX vypracovaného ešte v apríli 2017 vo vzťahu k obdobiu od 03.09.2013 do 03.09.2015 s poukazom na súdne konania vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/313/2015, v ktorom rozhodoval súd o vydaní bezdôvodného obohatenia za obdobie od 03.09.2013 do 03.09.2015 a konanie sp. zn. 21C/31/2017, v ktorom bol posúdený nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 19.10.2015 do 19.10.2017.

18. Na č. I. 18 je v kópii žurnalizovaný rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/313/2015-163 z 23. júna 2017, podľa dôvodov ktorého Okresný súd Lučenec v plnom rozsahu akceptoval výpočty znalca G.. N. D. v odbornom vyjadrení č. XX/XXXX z dôvodu, že žalovaná námietky voči tomuto odbornému vyjadreniu nedoručila. O odvolaní žalovanej proti tomuto rozsudku rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k.I 14Co/377/2017-192 zo 16. januára 2018, ktorý je rovnako súčasťou tohto súdneho spisu, ktorý v bode 10 odôvodnenia na základe námietok žalovanej, že dom zhodnotila konštatoval, že znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia znížil hodnotu rodinného domu o 30 %

z dôvodu, že dom bol zhodnotený žalovanou a ňou vložené investície sa prejavili v konečnej výške mesačného, resp. ročného nájomného tak, že bolo vypočítané len zo zníženej hodnoty rodinného domu.

19. Vo veci sp. zn. 21C/31/2017 sa Okresný súd Lučenec oboznámil s obsahom súdneho spisu 9C/313/2015 a podľa dôvodov rozhodnutia vychádzal z dokazovania vykonaného v konaní sp. zn. 9C/313/2015 z dôvodu, že bolo už právoplatne ukončené a žalobe rozsudkom pre zmeškanie vyhovel.

20. Súd prvej inštancie v tomto konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 7C/36/2018 dňa 18. decembra 2018, v ktorom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 658,33 € alebo podať odpor na podpísanom súde v zákonnej lehote, voči ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom namietala, že znalec G.. N. D. pri určení hodnoty nájmu vychádzal z hodnoty nehnuteľností, ktorú ona z vlastných peňazí zveľadila a zrekonštruovala, z tohto dôvodu namietala odborné vyjadrenie G.. N. D. a označuje ho za sporné. Navrhla vyhotoviť nový znalecký posudok, resp. odborné vyjadrenie, v ktorom bude zohľadnené ňou vložené investície do nehnuteľností a hodnota nájmu bude vypočítaná len z takto určenej hodnoty nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie prejednal vec na jedinom pojednávaní dňa 24. mája 2019 len za prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu z dôvodu, že sa žalovaná na toto pojednávanie neustanovila zrejme z dôvodu, že si predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 24. mája 2019 vôbec neprevzala, hoci jej bolo odoslané už 23. apríla 2019 na adresu trvalého bydliska so žiadosťou o opakované doručenie. Podľa informácie o výsledku doručenia bola zásielka doručovaná žalovanej prvýkrát 26.04.2019, opakovane 29.04.2019, kedy bola uložená do uplynutia úložnej doby, ktorá skončila 17.05.2019 a tento deň sa považoval za deň doručenia predvolania žalovanej. Na tomto pojednávaní súd prvej inštancie rozhodol, že „nebude vykonávať dokazovanie vykonaním nového znaleckého posudku navrhnutého žalovanou“, prečítal listinné dôkazy predložené žalobcom a vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý napadla odvolaním žalovaná.

21. V súlade s § 380 C. s. p. skúmal odvolací súd správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie len z hľadiska žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov.

21.1 Pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku je potrebné vzťahovať tvrdenia žalovanej prednášané aj v priebehu prvoinštančného konania, že súd prvej inštancie nezohľadnil žalovanou vložené investície do rodinného domu súpisného čísla 150 a výšku bezdôvodného obohatenia vypočítal z hodnoty nehnuteľnosti určenej po zhodnotení žalovanou.

22. Súd prvej inštancie sa s touto námietkou žalovanou vyporiadal v bode 7 odôvodnenia rozsudku, kde je uvedené, že v odbornom vyjadrení znalca G.. D. č. XX/XXXX vyhotoveného 18. apríla 2017 vychádzal znalec G.. D. pri výpočte výšky ročného nájmu nehnuteľnosti zo zníženej hodnoty rodinného domu súpisného čísla 150 na 70 % práve z dôvodu, že dom bol žalovanou zhodnotený. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške určenej odborným vyjadrením G.. N. D. č. XX/XXXX, ktoré bolo vyhotovené 18. apríla 2017, ale vychádza z technického stavu nehnuteľnosti, aký bol zistený znaleckým posudkom č. 31/2014 vypracovaným tiež G.. N. D. už 20. júna 2014 pre účely konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/89/2013 a ešte sa hodnota domu znížila pre žalovanou tvrdené investície. V odvolaní žalovaná uvádzala iba to, že 15. augusta 2017 bolo na základe podnetu žalobcu Stavebným úradom mesta Lučenec vykonané miestne zisťovanie, či výmena strechy, predného plotu a brány v hodnote 10 600,- € predstavovalo nevyhnutnú rekonštrukciu z dôvodu havarijného stavu nehnuteľnosti bez konkretizácie, kedy sa výmena strechy, predného plotu a brány uskutočnila. Žalovaná teda nerozporovala, že oproti technickému stavu nehnuteľnosti rozhodnému pre určenie hodnoty ročného nájmu nehnuteľnosti podľa odborného vyjadrenia znalca G.. N. D. došlo v období od apríla 2017 k ďalším investíciám do rodinného domu súpisného čísla XXX zo strany žalovanej a keby aj, nemá to vplyv na výšku bezdôvodného obohatenia, na vydanie ktorého súd prvej inštancie žalovanú zaviazal, keďže sa výška nájmu od roku 2013 nezmenila. Potvrdzujú to v súdnom spise pripojené kópie rozhodnutí o vydaní bezdôvodného obohatenia na základe rovnakého skutkového a právneho základu pod sp. zn. 9C/313/2015, v ktorom konaní rozhodoval Okresný súd Lučenec o vydaní bezdôvodného obohatenia za obdobie od 03.09.2013 do 03.09.2015 sadzbou 2 658,33 € za rok zodpovedajúcou rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu 15/18, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21C/31/2017 o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie žalovanou za obdobie od 19.10.2015 do 19.10.2017 v rovnakej výške 2 658,33 € podľa odborného vyjadrenia G.. N. D. zodpovedajúcom 15/18 spoluvlastníckeho podielu žalobcu. Predmetom tohto konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 20.10.2017 do 20.10.2018. Námietky žalovanej v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť

súdom prvej inštancie zistený skutkový stav veci, odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. nebol uplatnený dôvodne.

23. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právne úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za správne.

25. Súd prvej inštancie považoval bezdôvodné obohatenie vzniknuté na strane žalovanej za bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu. Tento názor zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Listom vlastníctva č. XXX pre obec D., katastrálne územie E. bolo preukázané, že v rozhodnom období bol žalobca vlastníkom nehnuteľností parciel registra „C“ č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX a XXX, ako aj stavieb súpisného čísla XXX rodinný dom a číslo XXX hospodárska budova v spoluvlastníckom podiele až XX/XX. Vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že žalovaná bez dohody spoluvlastníkov a akejkolvek náhrady užívala celé nehnuteľnosti bez poskytnutia primeranej náhrady žalobcovi ako spoluvlastníkovi sa domáhal iba v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 15/18.

26. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cpj 48/85 z 22.11.1985 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 25/1986, v ktorom je uvedený: „Neoprávnený majetkový prospech vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže však spočívať aj v tom, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti.“ V terminológii Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1992 sa neoprávnený majetkový prospech nepoužíva, bol nahradený termínom bezdôvodné obohatenie. Podstata právnej úpravy sa však žiadnym spôsobom nezmenila.

27. Spoluvlastnícky podiel je číselným vyjadrením, v akom sa podielovní spoluvlastníci hnuťelnej či nehnuteľnej veci majú podieľať na výkone práv a povinností k spoločnej veci. Aplikáciu ustanovení § 123, § 136 a § 137 Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec odôvodňovalo zistenie, že žalobca aj žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi tých istých nehnuteľností a každý z nich by sa mal iba v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu podieľať na úžitkoch veci. Ak žalovaná užívala spoločné nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu než jej podľa výšky spoluvlastníckeho podielu prináležalo a žalobcu svojim konaním vylúčila z možnosti realizovať vlastnícke práva k nehnuteľnosti zakotvené v § 123 OZ (predmet svojho vlastníctva užívať) a to bez akejkolvek náhrady, získala na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške, akú by pri uzavretí nájomnej zmluvy na nájomnom za užívanie nehnuteľností zaplatila (podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/252/2007 z 30.07.2008).

28. Záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú neoprávnené získanie majetkových hodnôt na strane určitej osoby (obohateného) a to na úkor iného subjektu, v ktorého majetkových pomeroch sa táto zmena negatívne prejaví (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Existencia majetkovej ujmy je jedným z esenciálnych predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklého nájomného za užívanie porovnateľných nehnuteľností, ktorého výšku preukázal odborným vyjadrením súdneho znalca.

29. Pri zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu je z hľadiska pasívnej legitímácie potrebné posúdiť, kto bezdôvodné obohatenie získal. Žalovaná nerozporovala, že v rozhodnom období nehnuteľnosti, ktorých podielovým spoluvlastníkom bol žalobca v rozsahu 16/18 so svojou rodinou, užívala, a to bez právneho dôvodu (nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho ju užívať cudziu vec). Majetkovým vyjadrením prospechu získaného užívaním cudzej veci je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravidla zakladá právo užívania vzhľadom na jeho rozsah a spôsob; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady porovnáva s obvyklou

hladinou nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť za normálnych okolností, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/186/2018 zo 17. júna 2019).

29.1 Pokiaľ odvolací súd označuje predmet užívania žalovanou ako „cudziu vec“, tak z dôvodu, že žalovaná, i keď je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, tak nie v takom rozsahu, v akom užívala nehnuteľnosť zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie E. v rozhodnej dobe a časť nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu druhého podielového spoluvlastníka možno vo vzťahu k žalovanej kvalifikovať ako cudziu vec.

30. Súd prvej inštancie posúdil vec samú podľa relevantných ustanovení zákona, ktoré správne aplikoval, z tohto dôvodu ani odvolacia námietka podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku nebola žalovanou uplatnená dôvodne.

31. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v prvom výroku. Obsahovo správne rozhodnutie v druhom výroku o nároku žalobcu na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanej zmenil podľa § 388 C. s. p. len z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol v tejto časti nevykonateľným výrokom. Povinnosť strane nahradiť protistrane trovy konania musí uložiť podľa § 262 ods. 1 C. s. p. sudca pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania z dôvodu, že súdny úradník v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. môže rozhodnúť len o výške náhrady trov konania a o prijímateľovi náhrady trov konania podľa § 263 ods. 1 C. s. p. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25.05.2017).

32. Podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. uložil odvolací súd neúspešnej žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorý zodpovedá pomeru úspechu žalobcu v odvolacom konaní.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).